ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΦΥΛΑΕΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ... ...ΜΕ ΤΑ ΟΠΛΑ ΣΤΡΑΜΜΕΝΑ Σ' ΑΥΤΗ

Τα τελευταία χρόνια μια από τις πιο άγριες και εντεινόμενες επιθέσεις του κράτους και των αφεντικών στους από κάτω εξελίσσεται με το κωδικό όνομα κρίση. Μέσα σε ένα χρόνο έχουν περάσει νόμους και μέτρα που τα σχεδίαζαν εδώ και χρόνια. Με τις συντάξεις και τους μισθούς να μειώνονται, με εργασιακά δικαιώματα να καταργούνται και με τους φόρους να εκτινάσσονται (π.χ στην βενζίνη), διαμορφώνεται έτσι μια ασφυκτική καθημερινότητα. Μέσα σε αυτή την πραγματικότητα, μια θέση στο στρατιωτικό-αστυνομικό σύμπλεγμα και στους επίσημους ρουφιάνους τους, δημοτική αστυνομία, ιδιωτικές αστυνομίες-security φαντάζει σε αρκετό κόσμο ως η μόνη διέξοδος.

Η μόνη διέξοδος καθώς το κράτος έχει επιλέξει από καιρό που θα πάνε τα λεφτά. Τεράστια κονδύλια δίνονται για την αγορά στρατιωτικών εξοπλισμών (αεροπλάνα, πύραυλοι, κ.α) και για την ενδυνάμωση της καταστολής προς τον εσωτερικό εχθρό, καινούργιες μονάδες μπάτσων δημιουργούνται (ομάδα ΔΙΑΣ και στο Βόλο), αγορά τεθωρακισμένων της αστυνομίας για ρίψη νερού και χημικών, αγορά συστημάτων παρακολούθησης (κάμερες, κ.α).Ενώ δίνονται προνόμια στις ιδιωτικές αστυνομίες security, με την παροχή χιλιάδων αδειών οπλοφορίας από το 2008, και την συνεχή εκπαίδευση μονάδων του στρατού με σκοπό την καταστολή διαδηλώσεων. Παράλληλα μειώνονται τα χρήματα που δίνονται για την εκπαίδευση, την υγεία (π.χ το νοσοκομείο του Βόλου που υπολειτουργεί λόγο έλλειψης προσωπικού και μη πληρωμής των υπερωριών), τις δημόσιες συγκοινωνίες με αποτέλεσμα την αύξηση των εισιτηρίων αλλά και την διακοπή πολλών δρομολογίων κυρίως στην επαρχία. Χαρακτηριστικό της παραπάνω πολιτικής του κράτους είναι η εξαίρεση των μπάτσων και των καραβανάδων από πολλά από τα νέα μέτρα.

ΣΙΓΟΥΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΤΑ ΛΕΦΤΑ ΜΙΑ ΖΩΗ ΤΣΙΡΑΚΙ ΓΙΑ Τ' ΑΦΕΝΤΙΚΑ

Σε ένα κλίμα γενικευμένης ανασφάλειας όπου ο εκβιασμός της ανεργίας σε συνδυασμό με το όλο και μεγαλύτερο κόστος ζωής, δημιουργούν τις συνθήκες για να φαντάζουν τα στρατιωτικά-αστυνομικά επαγγέλματα ως τα μόνα που μπορούν να σου εξασφαλίσουν τα απαραίτητα για την επιβίωση, δηλαδή ένα σταθερό μισθό και ασφάλιση. Αυτό δεν δείχνει τίποτα άλλο εκτός από ότι το κράτος θωρακίζεται. Θωρακίζεται απέναντι στη κοινωνία. Μια κοινωνία που ύστερα από 30 χρόνια ατομικισμού και βολέματος (80΄ς, πασοκάρα, δημοσιοϋπαλληλίκι, δάνεια, μπουζούκια, κολόμπαρα, και αλβανό υπηρέτη) αντιλαμβάνεται σταδιακά πως όσο υπάρχει κράτος και καπιταλισμός, όσο άλλοι θα αποφασίζουν για μας, η αδικία και η εκμετάλλευση θα είναι ο κανόνας.

Έτσι, μεγάλα κοινωνικά κομμάτια έχουν περάσει στην αντεπίθεση τα τελευταία χρόνια, με δυναμικές και πολύμορφες κινητοποιήσεις απαλλαγμένες από τις αυταπάτες του ότι κάτι θα λυθεί μέσα στα όρια της αστικής νομιμότητας, των θεσμών και της γραφειοκρατίας. Από τις κινητοποιήσεις για την εκπαίδευση και το εργασιακό, από τις εξεγέρσεις στις φυλακές, από τις τοπικές αντιστάσεις διάφορων περιοχών έως την εξέγερση του Δεκέμβρη.

Όλη αυτή η θωράκιση πρέπει να δικαιολογηθεί απ' τη πλευρά του κράτους και να γίνει αποδεκτή από την κοινωνία. Αυτή τη θωράκισή τους την βαφτίζουν ασφάλεια της κοινωνίας. Η συνταγή είναι

δοκιμασμένη, επενδύουν στο φόβο, με κύριο όπλο τα Μ.Μ.Ε. Καθημερινά αστυνομικά δελτία ειδήσεων μιλούν για υψηλούς δείκτες εγκληματικότητας και μικροκλοπές, ληστείες, εγκλήματα κ.α προβάλλονται ως ένα σόου στην Τ.V. Έτσι, το κράτος έρχεται να μας δώσει τη λύση, που δεν είναι τίποτα άλλο από τα σώματα ασφαλείας και ένα καθεστώς επιτήρησης. Μια λύση σε ένα πρόβλημα που αυτό δημιούργησε, γιατί όσο θα υπάρχει εκμετάλλευση και κοινωνικές ανισότητες θα υπάρχει ''έγκλημα''.

Μην γίνεσαι λοιπόν συνεργός στα συνεχιζόμενα εγκλήματα του κράτους και των αφεντικών. Αποφασίζοντας, λοιπόν, για την εξασφάλιση ενός σταθερού μισθού και μιας ασφάλισης, να ενταχτείς σ' αυτό το στρατιωτικό-αστυνομικό σύμπλεγμα ή στις ιδιωτικές αστυνομίες (security) τίθεσαι ταυτόχρονα αντιμέτωπος με ολόκληρη την κοινωνία. Καθώς είναι σχεδόν σίγουρο πως οι συγκρούσεις μεταξύ αγωνιζόμενων κομματιών της κοινωνίας και των δυνάμεων καταστολής (ιδιωτικών ή κρατικών) θα ενταθούν.

Είναι πολύ σοβαρό ζήτημα λοιπόν να μην βάλουν άλλοι νέοι στολή, κάνοντας στην άκρη τις όποιες πιέσεις από την οικογένεια και την ανεργία, βάζοντας μπροστά την συνείδηση τους και την αξιοπρέπειά τους, και οι είδη υπάρχοντες να πετάξουν τις στολές τους.

Βέβαια, δεν είναι μόνο οι στιγμές αγώνα. Τους συναντάμε και θα τους συναντάμε καθημερινά, κάθε φορά που τρομοκρατούνε στις εξακριβώσεις νεολαίους, προπηλακίζουν μικροπωλητές, εξευτελίζουν μετανάστες, η αντιμετώπισή τους πρέπει να είναι πάντα η ίδια, ως προστάτες-ρουφιάνοι του κράτους και των αφεντικών. Αλλά επειδή την ρουφιανιά πολλοί αγάπησαν τον ρουφιάνο όμως κανείς, ας ξέρουν πως δε θα αργήσει να έρθει γι' αυτούς η επόμενη σφαλιάρα, ή η επόμενη κλωτσιά, ή …

ΔΕ ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΑΛΛΟΥΣ ''ΠΡΟΣΤΑΤΕΣ'' ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ :

Σάββατο 26/6 στην παραλία έξω από το πανεπιστήμιο, στις 21:30

Με τους **ΑΜΟΚ**
KILL THE CAT
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΟΣΥΝΘΕΣΗ
OUTLOW GEN
CHERNOBIL ATTACK

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΜΑΤΣΑΓΓΟΥ